

שקט

מראת ידע 7/2023

ד"ר ברכה קליין תאיר

"מי ייתנני אדם ששכח את המילים על מנת שאחליף אתו מילה."

פעם אחת ישב רבי מנדל מוורקע עם חסידיו בסעודה סביב שולחנו. ישבו במשך שעות ארוכות - איש מבין היושבים לא פצה פיו, ולא נשמע כל קול. מרוב חרדה ורוממות רוח מפניו, דממה מוחלטת שררה בחדר, עד שניתן היה לשמוע את רחש הזבוב שפרח מן הקיר. כה גדולה הייתה השתיקה.

בין היושבים היה גם רבי יצחק יעקב רבינוביץ.

בתום הסעודה ולאחר שבירכו על המזון אמר ר' יצחק יעקב לסובבים אותו: "היום ערך הרבי את שולחנו – ה'ט'יש' – באופן מיוחד במינו. הוא לימדני ושאל שאלות נוקבות וחודרות **אל תוך תוכם של העורקים, עד שאלה איימו להתפקע**. אולם אני לא הרפיתי. ענית לך על כל הדברים שעליהם שאל."

השפעה אמיתית מתרחשת רק בדומייה ולעומק.

היקום מלא בשקט אינסופי ואילו הרעש האנושי הוא טיפת טיפשות שלא מתחשבת בו כפי שהיא לא מתחשבת בכדור בשום מעשה אנושי. לצערי, אנחנו חיים במציאות בה השקט נמצא במצב של הכחדה (באנגלית לרעש - Noise - מגיעה מהמילה הלטינית לאי-נוחות או כאב). לאף אחד אין מנוחה. המציאות רועשת מצפירות מכוניות, משיחות קולניות בפלאפון, מצלצולים בלתי פוסקים, מחדשות מרעישות, מהמצב הפוליטי, מהמשימות שעלינו לבצע. המציאות מתוחה, כאוטית, מטורפת, מוצפת בידע, במילים חלולות, בכאוס אנרגטי, בגישות הנחיייה פריקות שבקושי מגרדות את הפשט והרמז, בסרטונים ובפוסטים המפעילים את הרמה הנמוכה ביותר של דומה מושך דומה ונותנים משמעויות לאירועים טקטוניים הניזונים משורשים נמוכים של 'מתחת לשמש'.

המוח של מרביתנו פועל כגן חיות **שלילי**. אלה מובילים לכל ההפרעות הנפשיות, הלקויות, פגיעה בלמידה ומחלות רבות. אם אנחנו נחשפים לאלה לאורך זמן, היצירתיות נפגעת, הרווחה הנפשית מתדרדרת, המאמץ הופך לגדול וכבד, כי הכלי שלנו/הגוף מתנהל ככברה: מלא חורים המאפשרים לרוע להיכנס ולטוב שאנחנו ממגנטים לזלוג החוצה. אנחנו נותנים כוח רב למחשבות לא יצרניות שלא מקדמות אותנו לשום מקום, לגאווה, לאנוכיות, לעליונות, לשנאה, לקנאה!!!

תמצית (בלשוני) מסר המתאר את מצב האנושות שהתקבל מקוזמוז על ידי מבלנה ב- 5/6/2023:

מה שאתם מתנסים בו על הפלנטה שלכם ברגע זה הופך לסיטוט של האנושות...לפיכך חובה לסרוק את המחשבות השליליות אחת אחת, מאחר שנראה שכולם לקחו לפועל את התוכנית המוגדרת של מחשבה רק על עצמם. הכל פועל בהתאם לתודעות **הפרטניות**. זוהי הסיבה מדוע תנאי חיים מאוד שונים נצפים על הפלנטה שלכם ומקשים על הקיום.

לפיכך, המבחנים האוניברסליים העצמיים מתגברים עם כל נשימה והפלנטה שלכם עומדת פנים מול פנים אל מול תמונות מצב שונות שטרם התנסו בהן עד עתה.

מצופה כעת מאנשי האנושות להגיע להבנה עמוקה של האמת על ידי הגעה אל **המקור** של כל אירוע בו הם התנסו ויתנסו, תחת התנאים הנוכחיים.

כל ביטוי שאומרים וכל מחשבה שחושבים שנלקחים לפועל על ידי כל יצור שכעת קיבל את הזכות לחיים על הפלנטה שלכם הינם מפתחות לאבולוציה שלו. קוזמוז פותח את השערים הסודיים (הארכיבים המוצפנים) של האנושות בעזרת המפתחות הללו (בעזרת המחשבות להן הוא נותן כוח). זוהי תוכנית מוגדרת תפעולית אוניברסלית. בדרך הזו, באנושות של ימי המחר לא יראה אפילו לא הכתם הקטן ביותר.

כמה טיפשים – בורים אנחנו יכולים להמשיך להיות כאשר רובנו מאמינים לשקרים, למניפולציות, לאמיתות של חור מנעול (ידיעת האמת חשובה לתהליך האבולוציוני)?

האם אנחנו מבינים את שורש התופעות החשוכות להן אנחנו עדים (שורש האנוכיות, האגואיזם, הפרטניות, לקבל לעצמי, שנאה, קנאה, בעס)?

מדוע אנחנו בוחרים להמשיך לחיות במציאות אשלייתית ולטנף ערכים, קדושה ומוסר (כל יסודות החברה האנושית מתנפצים)?

"כי הנה החושך יכסה ארץ וערפל לאומים ועליך יזרח ה' ובבדודו עליך יראה" (ישעיהו פרק ס"ב). החושך מכסה את האור והערפל מטשטש את התודעות.

תקופה זו מדברת על הדור שלנו הפוגש את אנרגיית החורבן – חושך - אנרגיית נחש שטני: עבודה זרה/שיעבוד לחומר/התמכרויות לתענוגות/אנוכיות + שנאת חינם/נפרדות/פלגנות/מניפולציות. חשוב שגומיית השנאה תימתח עוד קצת עד שתיקרע. אחרי הריסוק יגיע השקט. כולנו זקוקים לשקט למען הבריאות הפיסית – הנפשית – המנטלית – הרוחנית (נשמת מהות), כי שינויים דרמטיים במציאות הם מעבר לפינה.

לכן, טוב שהג'יפה יוצאת לאור כי אז ניתן לטהר את כל הכתמים, כלשון המסר של קוזמוז. יחד עם זאת, האם ניתן לעשות את זה אחרת, בלי כל רעש המשברים? כן, אם נדע להתכלל ואז להתחבר אל המקור, אל האמת, כי רק האמת תציל אותנו (אין הכוונה לתוכן נכון/לא נכון, אלא לעוצמת ממדי אמת-כל). כדי להתחבר אל האמת, יש להיות בשקט.

"במשך התקופה הסופית הזאת, השגת חיים שקטים מתאפשרת רק על ידי תפישת האמת."

שקט

מילים: יונה ולך

לחן: יובל מסנר

שלח לי שקט טוב מוגן
שלח לי שקט מענן
שלח לי שקט ממובן
לשמוע שקט לא מכאן
תשלח לי שקט בקופסא, מארץ רחוקה.

שלח לי שקט מאורגן
שלח לי שקט מעודכן
שלח לי שקט מפואר
תשלח לי שקט מהכפר
תשלח לי שקט בקופסא, מארץ רחוקה.

שקט, שקט, שקט, שקט מופתי
מיום הולדתי עד יום מותי
שקט עד יום מותי.

שלח לי שקט מהודר
שלח לי שקט מאולתר
שלח לי שקט ירחי
תשלח לי שקט בין כוכבים
תשלח לי שקט בקופסא מארץ רחוקה.

שקט, שקט...

<https://www.youtube.com/watch?v=SVKyjORITBY>

שקט הוא הבראשית שלנו, נקודת הפוטנציאל האינסופי המחכה שנתחבר אליה בשנית.

לפי ספר הידע, תחילה היה ריק לא נודע - מדיום ניטרלי - ממד האיכות - אוקיינוס דומיות ללא-תנועה - כוללות עוצמה לא נודעת שכביכול לא היה בה דבר (או אולי היו בה צלילים שעדיין לא מוכרים?). כלומר, שקט טוטלי.

קודם לכל הקיום היה האחד: אל מרחב/רחם זה נזרקה ספירת HAK – אמת-כל - האחד, **שורש** הבריאה שלנו. פוטנציאל ניטרלי אינסופי: H- אור חיים של כל הקוסמוסים, היקומים, הגלקסיות והפלנטות – A- אנרגיה משלימה, מהות הנמצאת בהתהוות תמידית – K- אנרגיה בוראת הפועלת על פי התקנות הקוסמיות. שלושם הביאו לידי קיום את היסודות הטבעיים; צליל/מים – אור/אוויר - אש. משולש היסודות הוא השליל ממנו הכל התחיל.

המפגש בין ספירת האחד לבין האוקיינוס בו דומיות מולכות באין תנועה של האינסוף, אשר דבר אין בו, הביאה לתנועה שגרמה לשינוי-צורה (בעזרת תודעה).

התנועה גרמה לכוללות הלא נודעת להתחלק תחילה לשניים (בדומה לסדרת פיבונאצ'י, או להתחלקות התא ברחם האם): 1 - **ממד ללא-תנועה**, 2 - **ממד הדומייה**. הממדים האלה הינם שדות ניטרליים. האנרגיה עדיין אינה במעגל. בהתאם לפרויקט ולנוסחת המוטציה¹, שוב בתהליכי הזמן הממד ללא-תנועה שינה את צורתו **לממד הנשימה** וממד הדומייה שינה צורתו **לממד העוצמה**. קשה לנו להבין תנועה שאינה תנועה (היא רטיטה עדינה ושקטה) שילדה נשימה, או דומיה ושלווה שילדה עוצמה (בהמשך עוצמה הפכה לאוקיינוס המחשבה, אגן הבריאה הפיסית).

מאוחר יותר, ממד הנשימה התאחד עם הפוטנציאל הנוכח בממד העוצמה וביחד יצרו את שדה פוטון האור הראשון. על ידי השפעות רבות-עוצמה, התחילה התפשטות וגדילה. כתוצאה מההתפשטות הזאת, נוצרו שלוש עוצמות. העוצמות האלה הינן ממדים של צליל – אור – אש. אלה הביאו את הבריאה הפיסית על גוניה השונים לידי קיום.

לפי סיפור בראשית: בראשית ברא אלוהים את השמיים (אורות/ממד ללא תנועה) ואת הארץ (כלים/רצון לקבל/ממד הדומייה), יסודות מחשבת הבריאה. בהתחלה הכלים היו מלאים באור העליון ולא

¹ מטעות בשכפול התאים, או שינויים כימיים (מוטציה שכזאת דרושה להגברת השונות הביולוגית) או בגלל בעיות ולחצים סביבתיים.

חסר בהם דבר. עם ההסתעפות, והארץ (הכלים) הייתה תהו ובהו (חסרת סדר, ריקה ממשמעות, שוממה, המעוררת הרבה תהייה ובהייה. הרבה סימני שאלה לגבי הפוטנציאל, לגבי שאלת הרצון לקבל) וחושך על פני תהום (בגלל חושך עמוק, פוטנציאל הבריאה עדיין לא נחשף. לכן נאמר תחילה 'בורא חושך' = עוצמת אור ידע מאוד מרוכזת שצבעה שחור טונאמי...רק לאחר ו'יוצר את האור' – שדה הרטטים הלולייניים...החושך והאור יחדיו, במדיום ארץ התחילו לעשות סדר) ורוח אלהים מרחפת על פני המים (הרוח ריחפה מעל האוקיינוס שלא היה בו דבר כדי לבדוק את התפתחות שני היסודות הראשונים: אורות/ממד ללא תנועה וכלים/ממד הדומייה/החושך הקובע את מידת האור שתיכנס).

בשורש כל הקיים אם כן ישנו שקט אינסופי. אין בו תנועה מיותרת. לא צריך להשקיע מאמץ או להרעיש עולמות כדי להשיג דבר מה.

מדוע התחלת הבריאה באה מניטרליות = משקט = מדממה = מחופש? חשבו על השאלה ושקפו אותה לגביכם (רמז; קשור למהות).

הרי במדיום ארץ התגלה האל 'ברעש' כדי להוכיח (הצורך בניסים כדי להשכין תודעת אל): וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידים ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק (שמות כ'). ואילו אצל אליהו הנביא התגלה האל בדומייה.

האם שקט נובע מבידוד? האם שקט הוא מצב של היעדר צליל/קול/פעילות (סף השמיעה הוא שקט, שהם 0 דציבלים)? האם שקט הנו היעדר הפרעה לתהליכי עבודה (שקט תעשייתי)? האם שקט הוא שינה? האם השקט 'נוכח' או 'נעדר'? האם שקט מחריש את האוזניים?

ארלינג קאגה (חוקר, הרפתקן, עורך־דין ויזם, אספן אמנות, סופר ובעל אחת מהוצאות הספרים המצליחות בנורבגיה) יצא למסע בעקבות השקט. מסעו כלל קריאת מחקרים, הגות פילוסופית, שיחות עם אנשים וכיבוש פסגות. קאגה היה האדם הראשון שהגיע לשלושת קצותיו של העולם: הקוטב הדרומי, הקוטב הצפוני ופסגת האוורסט. חלק ממחשבותיו על טיבו של השקט התגבשו כשהלך באנטרקטיקה בגפו בקור ארקטי של מינוס חמישים מעלות במשך חמישים ימים רצופים. בין אנטרקטיקה למנהרות מערכת הביוב בניו־יורק, ובין האוקיינוס האטלנטי למטבח הביתי הוא מציע לנו ליצור את השקט בעצמנו (בדומה לאל).

גם אני יצרתי שקט...

באתי לגור בנמל – חיפה (הבית ה- 27 שלי), נקודת מוקד של נתיבי תחבורה יבשתית (כולל רכבת) – ימית – אווירית ומסתבר גם קוסמית. הוא מרכז של חיים תוססים ורועשים. מי שמכיר אותי יודע כי רעש בסביבת מגוריי הוא סדין אדום. אבל הנה, עברה כמעט שנה, והרעש לא מפעיל אותי כפי שהיה בעבר. ההיפך, דווקא

בתוך הרעש והתסיסה (המעטפת החיצונית) אני מוצאת המון שקט (מהות פנימית) המאפשר לי להיות פוריה מאי-פעם.

כך למדתי שכל הדברים הטובים נובעים מהשקט:

"פנינים נדלות רק ממים שקטים" ("ספר הידע", 1/8). כל אוצרות הבריאה המדומות לפנינים, נשלות

רק ממים הזורמים בשקט (תנועה-ללא-תנועה).

"ושלום ושקט אתן על ישראל" (דברי הימים א/כב)

"והארץ שקטה ממלחמה" (יהושע יא/כג)

"השתיקה היא אמנות שיחה נשגבה".

"ככל שאתה שקט יותר, תוכל יותר לשמוע" רומי

"אם מילותיך מזכות אותך בכסף, הרי ששתיקתך תזכה אותך בזהב" רומי

"שתיקה תרפא כל חולי".

"תשובה שקטה לעתים טובה יותר ממילים".

"דיבור הוא אנושי ושתיקה היא אלוהית, אך גם אכזרית ומתה: לכן עלינו ללמוד את שתי

האמנויות" תומאס קרלייל

"קשה לחיות עם בני אדם, כי כה קשה היא השתיקה" פרידריך ניטשה

השלווה הסטואית היתה גישה לחיים (המאה ה-2 לפנה"ס, זנון). היא ניסתה לתת מענה לאחת מהשאלות הגדולות בחיינו כבני אדם - מהו חופש. כל אדם רוצה חופש, אבל מה הוא בעצם חופש? לא בחרנו את שמנו, לא את המין שלנו, לא את צבע העור ולא עוד הרבה דברים אחרים, יש דברים שהם כפי שהם, הם יכולים להיות נעימים או לא נעימים, אלו הם נסיבות החיים וחוקי הטבע, שאותם אנחנו לא יכולים לשנות, ולכן הם נראים לעיתים ככבלים לחופש האנושי. למרות זאת, הסטואיקנים אומרים שבני האדם אחראיים על הגורל שלהם.

גם אם אין לאדם את השליטה על האירועים שקורים לו או על אנשים שפועלים סביבו, תמיד יש לו את הבחירה איך להתייחס למה שקורה, ומה לעשות עם מה שכבר יש לו. הסוד הוא **למצוא את השלווה בתוך הנסיבות**, "היה כאותו צוק אשר עליו מתנפצים הגלים ללא הרף. הוא עומד איתן וסביבו המים, שוצפים וקוצפים, רוגעים אט אט." (מרקוס אורליוס, פילוסוף).

"המצב הנשגב של חופש מוחלט הוא טבענו האמיתי. הוא קיים תמיד.

ביודעך זאת, ההיה שקט."

מהארישי

בדומה לתפילה העתיקה שמקורה לא ידוע: אנא אלי, תן לי את השלווה | לקבל את הדברים שאין ביכולתי לשנות | את אומץ הלב לשנות את אשר ביכולתי | ואת התבונה להבחין בין אלה לבין אלה.

ערב אחד במרץ 2010, נפגשו 100 מומחי פרסום ושיווק במסעדת סוסון הים בהלסינקי שבפינלנד, עם מטרה די פשוטה: להפוך את פינלנד הממוצעת והמרוחקת לאתר תיירותי בינלאומי. הבעיה הייתה שפינלנד הייתה ידועה דווקא כמדינה יחסית שקטה.

בעודם שותים במסעדה, המומחים הרהרו בחזקות האומה שלהם - הנה מדינה עם מורים מדהימים, גידול מופרז של פירות יער ופטריות, ועיר בירה תרבותית ובוטטת בערך בגודלה של נאשוויל, טנסי. הדברים האלה לא בדיוק מביאים זהות לאומית מושכת. אחרי כל מיני הצעות משעשעות, מישהו הציע, ספק בצחוק ספק ברצינות, **שקט כמותג**. זה גרם להם לחשוב.

יש שלושה סוגים של שקט: שקט שמתערב בשיח = דממה אנושית (אברהם ויצחק הלכו בדממה לקראת העקדה ומדי פעם זרקו מילה), שקט שקודם למבע = דממה אלוהית (אלוהים לא משיב לאיוב, הסתר פנים), שקט עמוק (הזמן השקט חסר תנועה).

כלומר, אין השקט מצביע על היעדר צלילים/צבעים/תדרים. אלא על הדיכוטומיה המרתקת בבריאה: **המתח בין אנטי-חומר לחומר, בין מעבר לצורה לצורה, בין שקט לרעש, בין מהות לזהות, בין צמצום לריבוי**. כאשר אנחנו בהכנעה למציאות שמעבר לצורה, אנחנו נחשפים למגוון אינסופי של צלילים/צבעים/תדרים שלא בהכרח נגישים לחושים הארציים שלנו ואולי אפילו לא לחושים הרוחניים. "הצלילים שאתם שומעים הם הגלים הלוליניניים, הרחק מעבר לתדרי אוזניכם. הם נשמעים רק על ידי אלו שיכולים לשמוע אותם.

היצירה המוזיקלית של **ג'ון מילטון קייג'**, מלחין אמריקאי אוונגרדי, שיצירתו המפורסמת היא 4'33 משנת 1952 ששלושת פרקיה מבוצעים מבלי לנגן ולו תו אחד. על פניו, היצירה מכילה שקט בלבד, אך למעשה היא כוללת את הקולות, הצלילים והרעשים של הסביבה בה היא מבוצעת - ובכלל זה גם את הקולות שמשמיע הקהל עצמו, עדינים ושקטים ככל שיהיו.

שקט הנו מדיום ניטרלי בדומיות ללא תנועה, מלא באהבה ללא תנאי, מעבר לאנרגיה מוכרת, מעבר להיסטוריה, מעבר למחשבה, מעבר לעצמי/לאנוכי/לזהותי, מעבר לחשיבות עצמית, מעבר להתמכרות עצמית. זהו מדיום מלא באור עליון אינסופי, באמת-כל (HAK).

השקט הנו נקודת מוקד **יחידה** = מוכללת של האינסוף = מהות נקבית ניטרלית (0) נעדרת צורה, הגדרה או פוטנציאל, שלא מוזנת מדבר, מתווית או תיוג, מכאניזם אוטופואטי (self-creator) **הקושר** (לא מחבר) ניגודים:

אנרגיה טהורה = הרטטים הלולייניים (+) בעזרת תודעה (-) בנקודת האמצע (0) ויוצר חלל/רחם/מרחב בו הכל מתערבב יחדיו ויולד את החדש. לפיכך, נקודת המוקד היחידה הזאת נקראת אור עליון = אחדות הקיום UNITY/WE. הנמצא בשיווי משקל דינמי).

לפיכך, מערכת היחסים בין האורות שהם המהות = האור העליון = נקודת האינסוף הכוללת את כל הפוטנציאל לבין הכלים = הרצון לקבל = מדיום ההתגלמות השונים, קובעת את האיכות והעוצמה של מה שיוולד. ככול שהמהות מוצפנת בגלל שאין לכלי עוצמת אור שתסובב את מחולל המוח, ההסתרה דווקא מביאה תולדה רועשת וחשוכה (פחד מאי-ודאות). ככול שהמהות נחשפת, הכלי מסוגל למשוך אור עליון, לסתום את החורים בכברה, לפתוח כמה שיותר ארכיבים מוצפנים, לאסוף עוצמה לעוצמה ולטפס אל עבר השקט, האמת.

כמות האורות (שונים) הממלאים את מהות ליבו של כל אדם, אשר אינו מובל על ידי אגו גאוותן, לעולם אינם מתמעטים.

שקט נובע מאינטימיות: **INTIMACY – Into Me See** - היכולת לראות אמת במערומיה...מחשבה במערומיה...אותנו במערומינו...את המציאות במערומיה (*intimus* שפירושה - **innermost inmost**. בעברית: הכי פנימי). מצב של חשיפה המערטלת את כל הזהויות עד שנשארת "הטיפה". חומות המגן נמסות ומשיגים אי-קיום: נוכחות בלי להוכיח, השפעה בלי לקבל/לתת, ניטרליות, 3 הקופים: דבר מילים טובות, הקשב לקול המהות, ראה רק מהות אור.

עוד בטרם אנחנו עושים צעד כלשהו כדי להשיג שקט, עלינו תחילה להאמין בשורש נעדר הצורה שאנחנו – במהות. אמונה שכזאת מסירה פחד המנתק אותנו מאהבה אלוהית, מטבור האור העליון. לפיכך, רק רצון עז להסיר את כל עטיפות המוניטין, את כל מה שאנחנו יודעים, את כל מה שאנחנו חושבים שאנחנו, את כל החיים שהתרגלנו אליהם...רק היכולת להסיט את תודעתנו אל עבר הלא נודע...רק האומץ להיכנס למדיום ניטרלי – תודעת ריק – ממד האינות - אוקיינוס של "מים", של צלילים ללא אנרגיה וחומר - עוצמה לא נודעת - מקום בו הכל קיים ונעלם מעבר לצורה, מעבר ליקום... רק האומץ להתערטל ולהיות עירום, להיות נטול

תיגים והיסטוריה... יכניס אותנו פנימה, אל שפע החלל הפנימי בתוכנו = קארנה, כדי להסיר את עלי הכותרת, את שכבות המגן, את הקליפות העבות. אז נוכל לגלות את גרעין המהות שלנו = פוטון אור ענק נעדר צורה, המכיל את הפנים המרובים והמדהימים שלנו מרגע הנשימה הראשון אי-פעם. את מלוא הפוטנציאל שלנו. את האמת המוחלטת והנצחית. את התוכניות לאבולוציה שחוינו.

רק בעזרת המהות נוכל לבוא אל הארץ המובטחת – ארץ השקט – ארץ האינסוף. זה לא רק מדיטציה המתמקדת בהשתקת המחשבות ופועלת מהפנים החוצה (שיטה של התלכדות כל הקשרים התאיים של 7 גופי החומר שלנו לאנרגיית המוח - נקודת מוקד), אלא הבנה עמוקה הפועלת כמו בסדר האוניברסלי מהחוך פנימה. לפיכך -

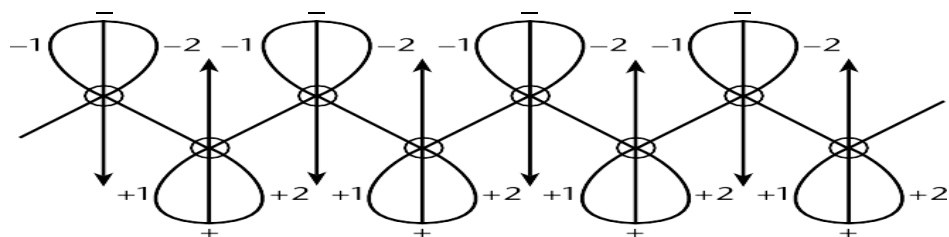
בכל שפנימיותנו תהיה מעודנת יותר, שקטה יותר, עמוקה יותר, כך נהיה קרובים יותר לחיצוניות. נהיה שלם.

במילים אחרות, עלינו לוותר על המוניטין שלנו: RE-PUTATION – הצגה החוזרת על עצמה!

כי מה יועיל לנו לחזור שוב ושוב על פעולות שתפקידן לטפל במוץ – בעטיפת הצלופן שעטפנו את עצמנו בה, במוניטין שבנינו שנים, כאשר המציאות משנה את פניה הפוך למוכר? מה יועילו לנו סיסמאות 'נכונות' המתגלגלות על לשוננו שוב ושוב, כאשר מזמן הן כבר איבדו את עוצמתן? במה תועיל לנו ההיסטוריה שלנו כאשר המציאות הולכת להיות שונה מהמוכר?

שום מוניטין (אישי/ארגוני) לא יעזור לנו לפגוש את האינסוף, את השקט, את המהות. שום מוניטין לא יעזור לנו להיות בעלי עוצמה של יחיד. שום מוניטין לא יעזור לנו להיות מאסטרים אוטופואטיים, אלא דווקא היעדר היסטוריה, היעדר זהות, היעדר ניא-קורטקס = פנינו המקוריים לפני אבינו ואמנו.

אינסוף הוא נקודת סוף של כוללות אמת-כל אחת (מכלול הגלקסיות והיקומים הנמצאים בצבר יחיד, במרחב יחיד, ברחם יחיד, התואמים את סולם התדרים של הכוללות) ותחילת אינסוף חדש של כוללות אמת-כל שנייה. השקט המוחלט נמצא בנקודות ממשק אלה. זוהי נקודה 'ריקה', דוממת, נעדרת עצמיות, זהות, שיפוטיות, תיגים, צורות, אבל מאוד עירנית ומודעת.

במתמטיקה ישנם שני סוגים עיקריים של אינסוף: זה הבא לתאר גודל של קבוצה שאינה סופית = עוצמה, וזה הבא לתאר תהליכים גבוליים = כמה שנרצה.

אריסטו כתב: "תמיד אפשר לחשוב על מספר גדול יותר, משום שמספר הפעמים שבהן ניתן לחלק גודל נתון לשניים אינו מוגבל. לפיכך האינסוף הוא פוטנציאלי ולעולם לא אקטואלי. מספר החלקים שביכולתנו ליצור גדול מכל מספר נתון."

בקבלה, מכונה התגלות האל הראשונה והעילאית ביותר כ"אור אין סוף". האור שמגיע מהאינסוף.

1. האור מחובר למקורו.
2. האור הוא "מעין המאור" כלומר דומה בתכונותיו למאור.
3. האור מאיר באופן פסיבי ממקורו ואין לו מציאות כשלעצמו.
4. האור אינו אלוהים נפרד אלא התפשטות "אוטומטית" של האלוהים.

בספר הידע נאמר: הרוח שבכל אחד מאיתנו הינה אור אינסוף של היקום. כל דבר בו אנחנו מתבוננים בעולם, מתפשט אל עבר האינסוף. כל הצבעים, הצלילים, התדרים מתפשטים אל עבר האינסוף, כאשר לכל צבע, צליל, אות מעל מיליארדים של **תדרים/משמעותות**. כאן היעד הממשי הוא לפרש ולפענח בדרך הנכונה ביותר את תוכן המשמעות.

לשם כך עלינו לטפס לשורשים 'שמעל השמש'.

קוראים יקרים, האם מי שאנחנו היום, מסוגלים לפרש ולפענח בדרך הנכונה ביותר את השפע האינסופי ולתת לו משמעות מבורכת? האם מי שאנחנו היום, מסוגלים לנשום באהבה את מהות הדברים? האם אנחנו בכלל ראויים להיכנס לבית המקדש של המסתורין, מקור מוצאנו, מקור הפוטנציאל האינסופי המבקש להתממש? זה העתיד שמעבר לפינה. הוא שונה בגישה, במחשבות, בעוצמות ממה שהכרנו עד היום. כל שנות ההכנה בה סללנו נתיבים בשדות הרוחניים, היו רק הקדימון למה שמחכה לנו.

האם אתם מוכנים למהפכה האמיתית שאת השתקפויותיה אנחנו רואים בבאוס האנושי המתרחש עלינו?

"אל תאזין לקול השטחי שגורם לך להתרגז...תקשיב לקול העמוק, המהותי יותר, השקט יותר שידריך אותך" (קרלוס קסטנדה, האינסוף).

אם באמת אתם מבקשים להשיק חיי שפע מחדש, תהיו בשקט ותגלו את האיק והמה. המוח מוכרח לתת ללב להבין מה ראוי לרצות...הלב צריך להביא לחיים את אנרגיית ההשגה שהיא אהבה. אהבה ללא תנאי באה

רח' הנמל 42/94, חיפה | 052-2998548 | 074-7363970
habaitcm@gmail.com | www.dr-bracha.co.il

תמיד מהשקט ובשקט. אהבה ללא תנאי משהה את הדיאלוג הפנימי ומאיינת את החושים. מדממה עמוקה פנימית נובע הכל.

שקט

עומר אדם

מילים: אבי אוחיון

לחן: אסף צרויה

בין קנאה לעצבות בין הפחד
בין הלבד לבין היחד
מנסה למצוא תשובות
בין קרירות לכאב בין השפל
בין חוסר השפיות לשכל
מבקש לי פתרונות
בין מטר של כישלונות לבין אכזבה
בין אור לעלטה הלב צועק די לשלכת
הלב צמא לאהבה

עוד לילה ומיטה קרה רועדת
לילה שהזמן עצר מלכת
שקט מחריש את האוזניים
לא מוצא דבר שינחם
איך אוכל להירדם

בין אולי לכמעט בין בערך
בלי תמרורים שיסמנו לי את הדרך
מנסה למצוא מקום
בין רוחות של תיקווה לבין אשליה
הלב אינו נכנע אף פעם לא מרים ידיים
הלב זקוק לאהבה

עוד לילה ומיטה קרה רועדת
לילה שהזמן עצר מלכת
שקט מחריש את האוזניים

לא מוצא דבר שינחם
איך אוכל להירדם

בין רוחות של תיקווה לבין אשליה
הלב אינו נכנע אף פעם לא מרים ידיים
הלב זקוק לאהבה

עוד לילה ומיטה קרה רועדת...

<https://www.youtube.com/watch?v=Ujt222uNSfg&t=64s>

רבים סיפורי נשמות במסען החוצה אל האור השקט וחזרה אל 'החושך' הסוער.
"ב- 10 בנובמבר 2008, בגיל 44, היה נדמה שמזלי בוגד בי. לקיתי במחלה נדירה ושקעתי בתרדמת שנמשכה 7 ימים. במהלך התקופה, הניאו-קורטקס, החלק במוח שעושה אותנו בני אנוש, יצא מכלל פעולה. שבק חיים. כשהמוח אינו בנמצא, גם אנחנו איננו בנמצא. ההכרה מושבתת. חווית סף מוות. כרופא נירוכירוגי לפתע הבנתי בשונה ממה שידעתי כי מותו של הגוף והמוח אינו סוף ההכרה (התודעה הנמצאת מחוץ לגוף). בעזרתה הלכתי למקום אמיתי, מעל החושך הבוצי בו שהייתי שנים, התחברתי לאור אלוהי לבן, למקום שלו, רגוע, שקט, שקוף. הייתי ללא זהות. פשוט הייתי נקודה בודדה של תודעה בים חסר זמן. חשתי אהבה טהורה נעדרת מילים. זאת אהבה השוכנת בטבור של הכל. המשכתי לנוע קדימה ומצאתי את עצמי נכנס אל ריק חשוך לגמרי אינסופי בגודלו, ועם זאת מלא עד גדותיו באור זוהר" ("הוכחה לגן עדן", ד"ר אבן אלכסנדר).

"באלוהים יש חושך עמוק אך מסנוור..."

תרגיל:

1. אתם מתבוננים מלמעלה במספר אנשים: מומחה לקריסטלים מאטלנטיס, חייל רומאי, איכר מימי הביניים, פילוסוף יווני, משה הנביא, היטלר. נסו להבין את מושג הזמן שכל אחד מהם אוזח בו. כיצד אתם תופשין זמן? נסו כעת להתמזג עם כולם ביחד, לחשוב מה הם חושבים – מרגישים, לראות את כל הפנים שלהם בכם. מה אתם הווים?
2. שב בשקט ותתחיל לנשום במודע: 6 שאיפות בדקה ו- 6 נשיפות בדקה. הכל איטי ומכוון.
3. כנסו למקום שקט. שאו תפילה - התכוונות - נשמו עמוק וכנסו לשקט. ראו בעיני רוחכם (תמונה, צליל, צבע, מחשבה) את מהותכם השלמה, המוארת, המושלמת שתהיה לכם לעזר בתהליך הריפוי.

074-7363970 | 052-2998548 | חיפה, 42/94 הנמל
habaitcm@gmail.com | www.dr-bracha.co.il

נסו להיות נוכחים בדממה בלי להצמד למחשבות, לרגשות, למה אתם יודעים, לניסיון העבר. קחו עוד נשימה עמוקה והרגיעו הכל.

ביום שלישי 1/8 מעגל שיח אחרון לתקופה בזום בנושא חשוב: ליצור חדשנות ערך.

פנו אלי במסנג'ר ואשלח לכם לינק למפגשי הזום...או למייל שלי: habaitcm@gmail.com